

Джерела інформації:

1. Андреева А.С. Роль семьи в формировании личности ребенка / А.С. Андреева // Сборник статей международной научно-практической конференции «Оздоровление общества на основе укрепления института семьи и семейных ценностей». – Челябинск. – 2015.
2. Вища освіта України – Європейський вимір: стан, проблеми, перспективи// Матеріали до підсумкової колегії МОН.-„Освіта України”, №21-22, 19 березня 2008 р.-С. 19.
3. Концепція виховання дітей та молоді у національній системі освіти // Інформ. зб. Міносвіти України. – 1996. – № 13.
4. Емельянов В.В. Студенты об адаптации к вузовской жизни//Социс, 2001. № 9. – С. 79.

**ПОРУШЕННЯ ПРИНЦИПІВ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ
В СТУДЕНТСЬКИХ РОБОТАХ**

Тепла Оксана

к.пед.н., доцент кафедри романо-германських мов і перекладу

Паламарчук Павло

студент 1 курсу

Національний університет біоресурсів і

природокористування України

tomoxana78@gmail.com

Євроінтеграційні процеси у вітчизняному освітньому середовищі просторі сприяють активізації новітніх напрямів відповідності європейським стандартам якості вищої освіти. Це зумовлює потребу у зміні всіх ланок освітньої галузі. На конкурентноздатність наших фахівців на українському та європейському ринках праці значно впливає якість підготовки професійних кадрів у закладах вищої освіти та відповідність документів про освіту європейським стандартам (Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти, 2017). Якісне реформування системи вищої освіти потребує формування нових підходів до навчання, утвердження чесності та етичних цінностей в педагогічному процесі і науковій роботі, створення нових механізмів побудови комунікації в закладах вищої освіти, що сприятиме формуванню високої академічної культури, науково-педагогічних працівників та студентів (Туркова, 2014).

До прикладів порушенням академічної доброчесності належать:

- академічний плагіат - часткове або повне оприлюднення наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів оригінального дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без вказування авторства;
- самоплагіат – часткове або повне оприлюднення власних раніше опублікованих наукових результатів;
- фабрикавання – домисел наукових даних чи фактів, що використовуються в навчальному процесі або наукових працях;
- фальсифікація – умисне змінювання або модифікація вже наявних відомостей, що пов'язані з педагогічним процесом чи науковими дослідженнями;
- списування - написання письмових робіт із використанням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для цитування, зокрема під час оцінювання результатів навчальної діяльності;

- обман - завідомо неправдиве інформування щодо особистої освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації педагогічного процесу; до форм обману належать передусім академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;

- хабарництво - надання (отримання) учасником педагогічного процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру для неправомірної переваги в педагогічному процесі;

- необ'єктивне оцінювання - свідоме неправдиве оцінювання результатів навчання здобувачів освіти (завищення або заниження оцінки) (Бежук, 2008).

Головне питання, що стосується виявлення плагіату, полягає в тому, що більшість студентів не ознайомлена із самим терміном «плагіат», а також не знає, як запобігти прояву плагіату. Тому, доцільно зупинитися на визначенні означеного поняття. У законі України «Про авторське право і суміжні права» (Про авторське право і суміжні права, 1993), плагіат трактується як повне або часткове оприлюднення (опублікування), чужого твору під іменем особи, яка не є його автором.

Одночасно із терміном плагіат використовують термін «академічна доброчесність», що передбачає, що під час навчання чи проведення наукових досліджень студенти й науково-педагогічні працівники, а також наукові співробітники керуються передусім принципами чесності, порядності, чесною праці та навчання. Використання чужих наукових здобутків, списування, є неприйнятним і не тиражується в академічній спільноті.

Формування академічних цінностей, належності до академічної спільноти та дотримання певної наукової культури в навчальних закладах є підґрунтям для можливості впливу на ціннісність сфери особистості студента. Безперечно, що здорова академічна культура є неоціненним капіталом закладу вищої освіти, що реалізовано у правилах, дотримання яких є обов'язковим для університетської спільноти. Вони вибудовують неповторний і унікальний певної освітньої інституції. Безперервне стимулювання студентів до доброчесної поведінки у процесі навчання та самостійної роботи закладає основу для запобігання плагіату.

Зважаючи на викладене вище, забезпечення академічної доброчесності повинно ґрунтуватися не на методах покарання та застосуванні дисциплінарних заходів, а на підтримці студентів, проведенні з ними інформаційно-просвітницьких та роз'яснювальних заходів, що широко впроваджено у практику закладів вищої освіти західноєвропейських країн.

Література

1. Бежук Ю.М. (2008). Імплементация принципів академічної доброчесності в освітнє та наукове середовище України. Академічна доброчесність: виклики сучасності. Варшава.
2. Про авторське право і суміжні права. № 3792-ХІІ. 1993.
3. Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти. № 1/9. 2017.
4. Туркова, Д. М. (2014). Психологічні, педагогічні та організаційні умови запровадження європейських стандартів підготовки майбутніх практичних психологів у системі вищої освіти України. Проблеми сучасної психології, 25, 518-529.